

nogen trykkende Skat, det er ikke noget, der mærkes i en saadan Grad, at nogen vil give et Kny fra sig, fordi disse Skatter hvile paa Ejendommen. Det er derfor ganske ubesøjet, naar det ærede Medlem klager saa gudsjammerligt over, at man vil komme med disse Skatter. De have netop i Virkeligheden intet særligt trykkende for den vedkommende.

Det Regnestykke, som det ærede Medlem gjorde med, at Ejeren skulde paa een Gang tabe 1,000 Kr. af sin Ejendoms Værdi, er heller ikke stemmende med, hvorledes det gaar til i Livet. Jeg skal først bemærke, at jeg tror nok, at det ærede Medlem regnede temmelig højt, naar han mente, at Afgiften til Kommunen paa 1 Td. Hartkorn var 40 Kr. Det er meget for højt. Der kan være Steder — det skal jeg villig indrømme — hvor den kan være 40 Kr. og maasse noget mere; men jeg kender andre Steder, hvor den kun er 15—20 Kr. og saa fremdeles. 40 Kr. er under alle Omstændigheder altfor højt, jeg vil antage, at Gennemsnittet snarere ligger mellem 20—25 Kr. eller omtrent ved 20, og derved ere vi komne bort fra Renten af 1,000 Kr. og ned til 500. — Men saa maa det ærede Medlem endelig ikke glemme, at naar man lægger en saadan Skat paa saadanne Steder som Ordrup og Charlottenlund, Steder, hvor Folk holde meget af at bo, saa lægger man den ikke paa enkelte Ejendomme. Det vilde ganske vist være meget ubehageligt, om man lagde Skatten paa enkelte og saagde: Nu skal Du betale denne Skat, og de andre være fri, det vilde være generende for de vedkommende og berøve dem en Fordel. Men naar man lægger Skatten paa alle Ejendomme, vil Forholdet i Virkeligheden vise sig at være dette, at Efterspørgselen efter Ejendomme paa de Steder er af den Bestaafenhed, at der ikke vil være Tale om, at Ejerne saa en lavere Købesum ved Salg eller en lavere Lejeværdi efter Baalæget af denne Skat. — Det vil som Regel være Tilfældet, at man kan aldrig indføre en Skat af nogen som helst Art, uden at man vil kunne paaberaabe sig, at der gøres nogen Skade med Hensyn til Efterspørgselen eller andet. Hvad mener det ærede Medlem f. Eks. om dette, at man nu tænker paa at indføre mellemkommunal Bestaatning, og altsaa bestaate visse Forretninger, hvis Ejere ikke bo paa Stedet. Det kunde jo nok være, at der paa adskillige Steder kunde være Ejendomme, der hidtil have haft en vis Anvendelse i Hjemmet som Handel eller Næringsdrikt, som nu maaste kunde lide en lille Smule Afbræk, idet Køberne tænkte paa, at han, naar han nu hestere vilde have en saadan Forretning og ikke boede paa Stedet,

skulde svare en Afgift til Kommunen. Denne Afgift hviler ganske vist ikke paa Ejendommen men paa Forretningen. Det er altsaa et noget videre Begreb, man kommer ind paa, men alle disse Hensyn kan man ikke tage. Det er ganske umuligt at undgaa, at nogen kommer til at betale Skat, og de, der skulle betale Skatten, ville naturligvis ikke være glade ved det, men det ærede Medlem har ikke Ret i, at man paa nogen Maade kan sammenligne det med en Konfiskation.

Endnu skal jeg bemærke, at jeg paa Udvalgets overvejende Flertals Vegne kan slutte mig til det af 5 ærede Medlemmer uden for Udvalget stillede Vædringsforslag og anbefale det til Vedtagelse.

Endelig skal jeg tilføje, at Vedtagelsen af Vædringsforslaget Nr. 44, som den ærede Minister var imod, vil medføre en Vædring i Lovforslagets § 37, 1ste Stykke, hvilket imidlertid maa være forbeholdt en senere Behandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Efter den Motivering, som den ærede Ordfører nu gav af Vædringsforslaget under Nr. 44, og som gik ud paa, at Hensigten nærmest skulde være at udfylde Spørgsmaalet om Vedtagelsen af en saadan Overgangsbestemmelse, som der her er Tale om, vil jeg ikke fatholde den stærke Modstand mod Vædringsforslaget, som jeg tidligere udtalte. Nu stiller Sagen sig noget anderledes for mig, naar vi gaa til det saaledes, at vi blot udsætte Spørgsmaalet om, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til Ordningen af en Overgangstid for Bygningsstylden.

Johansen: Efter at den højtærede Minister har udtalt sig, kunde jeg i Virkeligheden have sparet yderligere Bemærkninger i Anledning af den Modstand, der rejstes af det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) mod det Vædringsforslag, der er stillet af 4 andre ærede Medlemmer og mig, om Skuldsætning af Arealer, der ere fremkomne ved Tørlægning af Indsøer og lignende Bunde. Jeg skal dog imidlertid gøre et Par Bemærkninger. — Det ærede Medlem syntes navnlig at dvæle ved Ejerne af saadanne Arealer, men jeg maa dog hertil sige, at Ejerne, før de gik til disse Foretagender, jo maatte vide, maatte gaa ud fra, at der vilde blive paalagt slige Arealer Skat til det offentlige. Det er kun, fordi der senere er kommen en anden Opfattelse i Indenrigsministeriet med Hensyn til Skuldsætningen, at man søger at klargøre den Ubeslæmthed, der kan være i Lovgivningen med Hensyn til, hvorvidt der er